

Teleurgesteld in broeders en zusters

Inleiding

We behandelen dit keer geen gemakkelijk onderwerp. Maar wel een thema waarvan ik denk dat we die nodig hebben om de Geest van God de ruimte te geven in zowel ons persoonlijk leven als het gemeentelijk leven.

Heeft u, heb jij, in afgelopen 5 jaar niets gekocht waarvan je al snel spijt kreeg?

Wat deed je toen?

Probeerde je het te ruilen, stopte je het achterin de kast weg, ging het naar de rommelmarkt, of plaatste je een advertentie?

U zou de eerste niet zijn die een (nieuwe) auto kocht en omdat deze niet aan de verwachtingen voldoet, van de hand doet.

We bespreken in dit artikel geen teleurstelling over bezittingen. Het gaat hier over het teleurgesteld zijn in mensen, in bijzonder in broeders en zusters.

Wie is er nou nooit teleurgesteld geweest in medegelovigen? In diverse situaties is het voor sommigen zelfs aanleiding geworden om een kerk of gemeente te verlaten. Of om met een boog om iemand heen te lopen. Als het diep zit, merk ik in de praktijk ook dat mensen zich beginnen terug te trekken uit activiteiten óf juist aanhang achter zich proberen te verkrijgen. Allemaal signalen dat het niet lekker zit.

Laten we eerlijk zijn, het voelt inderdaad niet plezierig. Laten we enkele voorbeeldjes noemen.

Er is verschil van mening over een kwestie en iemand drukt zijn visie door. Je voelt je dan niet gerespecteerd. Wellicht gemanipuleerd; je bent teleurgesteld. Dat had je van die of die broeder of zuster niet verwacht.

Of, we willen graag iets voor elkaar krijgen wat we heel belangrijk vinden, stellen onze hoop erop, maar degene of degenen van wie we afhankelijk zijn, houdt het tegen.

Of, er wordt iets door iemand beloofd of toegezegd. 'Ik zorg er wel voor dat dit of dit geregeld wordt'. Dat kan zijn in een commissie. Maar het kan elke groep binnen de gemeente zijn die afspraken maakt. Maar om welke reden dan ook, het wordt niet gedaan.

Al heel snel kan bovenstaand proces van teleurstellingen in elkaar tot veroordelende reacties leiden, zeker als dit vaker voorkomt. Tot mijn spijt moet ik bekennen dat ik in mijn leven ook niet helemaal vrijuit ga. Als ik deze overdenking houd en iemand denkt dat ik wijs, laat hij of zij beseffen dat ik geen stenen naar vermeende anderen gooi, want ik ben zelf ook niet zonder fouten door het leven gegaan.

We zullen nog zo'n bron bekijken, om die daarna 'vanuit de hemelse gewesten' te bekijken.

Je hoort een broeder of zuster waarvan je geestelijk een hoge dunk hebt, iets over

jou of over iemand die voor jou van betekenis is, iets lelijks, iets kwetsend zeggen. We laten gewoon in het midden of wat gezegd wordt terecht is of niet; het komt bij jou duidelijk veroordelend over. Je voelt je geraakt of zelfs gekwetst. Wat er dan gebeurt is dat er op zo'n moment *tenminste* twee verschillende partijen gecreëerd worden (een beschuldigde en 'n beschuldigende partij). Het kan ook zijn dat al bestaande kampen nog verder worden gepolariseerd, dus verder uiteen gaan.

Ik denk dat de meesten van ons in zo'n situatie de neiging zullen hebben om tenminste in gedachten die kwaadspreker te veroordelen. We zeggen er misschien niets van, maar het voelt niet goed en blijft in onze gedachten hangen. Laten we eerlijk zijn, het is geen opwekkende gedachte die blijft hangen.

Deze situatie vanuit hemelse gewesten bezien:

Het is Gods bedoeling dat door middel van ons, daarmee bedoel ik de gemeente van de Here Jezus Christus, aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelkleurige wijsheid Gods bekend zou worden ij. God wil dus via ons (!) aan de engelen en demonen laten zien hoe wijs Hij is. Waauw, dat is nog al wat!

Scoort God door ons heen, als wij negatief spreken, of anderen door onchristelijk gedrag of houding teleurstellen? Niet toch...! Dan is het één nul voor de diabolos. Eén nul voor de satan. Hij heeft bereikt wat hij wilde bereiken: het zaad van verdeeldheid en veroordeling wordt *gezaaid*! Wanneer de kwade gedachte / daad bij jou blijft hangen (doordat je gekwetst bent, de ander veroordeelt en toch niets zegt) is het twee nul. Immers het zaad valt in 'goede' bodem van je hart. Hoor je de diabolos lachen? Hoor je de machten in de hemelse gewesten gniffelen en zeggen hoe zullen we hem / haar nog verder inmaken? Reken maar dat ze hun best doen: niet lang daarna wordt het drie nul, want:

Je komt die broeder of zuster tegen en je ontloopt hem of kijkt hem onvriendelijk aan. Wanneer hij niet weet dat jij gehoord hebt dat hij kwaad sprak, zal hij je niet goed begrijpen. Immers, waar je hem anders normaal groet, loop je hem zomaar voorbij. Hij op zijn beurt zal zich ook weer teleurgesteld voelen. Als dat nog een keer gebeurt, zal hij wellicht geneigd zijn jou tot het kamp van een of de tegenpartij te rekenen. Wanneer dat zo is, zal het zaad dat inmiddels is opgekomen zelf ook weer vrucht gaan dragen. Het is inmiddels tenminste drie nul: Meerdere mensen zijn teleurgesteld in de verwachtingen van elkaar. Als jij en de ander dan ook nog lotgenoten gaat zoeken, is de eenheid ver te zoeken.

groepen op te delen: O, die *altijd maar* vooruitstrevende vleugel, of juist die *altijd maar* behoudende vleugel van de gemeente... Merkt u al dat er in *absoluten* wordt gesproken?

Weer anderen koesteren hun gekwetste gevoelens als een biggetje dat zich in de modder omdraait. Op gelijke wijze wentelen zij zich bij wijze van spreken om in de teleurstellingen.

Stel je je, als je dit doet, niet op als een passief slachtoffer, wie iets is aangedaan? Voor wie geen mogelijkheid is tot herstel en bij wie die wens ook eigenlijk niet aanwezig is? Is de modder veel te lekker? Maar .. brengt het tevens niet een stuk eenzaamheid? Immers, niet iedereen houdt van zo'n modderbad en blijft dan wel op afstand van je. Is dat wat je wil? Wordt zo Gods veelkleurige wijsheid openbaar?

Ik heb niet de intentie te veroordelen^[2], maar wil slechts de vinger bij de zere plek leggen. Deden de profeten in het Oude Testament dat ook niet?

De reactie die wij bezigen, welke dan ook, noemen we wellicht een logische en begrijpelijke reactie. Het is waar dat niets menselijk de christen vreemd is. En toch, is onze reactie wel zo logisch dat we onszelf daarmee kunnen rechtvaardigen?

Jezus in Getsemané

Jezus was in de hof van Getsemané met zijn discipelen, met wie Hij net het Pascha, had gevierd. Het was vlak voor zijn lijden en sterven. Hij zag er vreselijk tegenop en vraagt zijn discipelen met Hem te bidden, één uurtje maar. Dat is toch niet teveel gevraagd? Maar ze vielen in slaap. Jezus had het zo zwaar dat Hij hen wakker maakte en zijn vraag herhaalde. Eén uurtje maar. Opnieuw vielen ze in slaap. Wat een teleurstelling! Dan laat Hij ze slapen en worstelt alleen verder.

Welk een voorbeeld laat Hij na! Merk immers op dat Hij accepteerde dat God dit toeliet!! We leven immers in een gebroken schepping^[3]. We zullen altijd teleurstellingen opdoen. Vaak is de 'dader' zich er niet eens van bewust. Jezus accepteerde ook dat God toeliet dat Petrus, zijn vriend, Hem verloochende. Hij leerde gehoorzaam te zijn aan God, uit hetgeen Hij heeft geleden^[4].

Na Zijn lijden, dood en opstanding ontmoet Jezus hen weer. Dat is enkele dagen later. Hij trekt zich niet terug, maar verschijnt regelmatig aan hen. Hij schuift hen niet aan de kant, zoals wij met voorwerpen en soms ook mensen doen die ons minder goed bevallen. Nee, Hij toont hun opnieuw zijn vertrouwen door hen de zendingsofdracht toe te vertrouwen^[5], met de belofte dat Hij met hen zal zijn, elke dag opnieuw. Met als gevolg dat het werk van de Heer uitbreidt, wereldwijd!

Ik denk dat Jezus in zijn grootmoedigheid voorbij kon gaan aan de zwakheid van de discipelen, hoewel Hij er naar Petrus (liefdevol) op terugkwam. In kleine dingen zouden wij Hem hierin ook wel kunnen navolgen als we dat maar willen. Soms is er meer voor nodig, vooral als dingen structureel gebeuren of de teleurstelling groot is. Wanneer dat het geval is, kan het verstandig zijn dat iemand op zijn gedrag wordt

aangesproken^[6] (niet op zijn persoon: jij bent..., maar op zijn gedrag: jij doet...).
Immers de Schrift leert ons het volgende:

Gij zult uw broeder in uw hart niet haten; openlijk zult gij uw volksgenoot terechtwijzen en niet ter wille van hem zonde op u laden. Gij zult niet wraakzuchtig en haatdragend zijn tegenover de kinderen van uw volk, maar uw naaste liefhebben als uzelf: Ik ben de Here^[7].

Ik kan mij voorstellen dat er situaties zijn, waarin iemand het niet alleen aan kan. Mogelijk kun je dan samen met een oudste of een onpartijdige, wijze broeder of zuster gaan.

Nu bent u / jij natuurlijk niet wraakzuchtig of haatdragend.. Maar wat bent u wel als u uit teleurstelling de ander veroordeelt? Het contact mijdt? U terug trekt? Zit dat er niet dichtbij?

Er staat immers, citeerden we: ... uw naaste liefhebben als uzelf: Ik ben de Here.

Heeft u uw naaste lief als u zo gekwetst of misschien wel verbitterd of afstandelijk handelt?

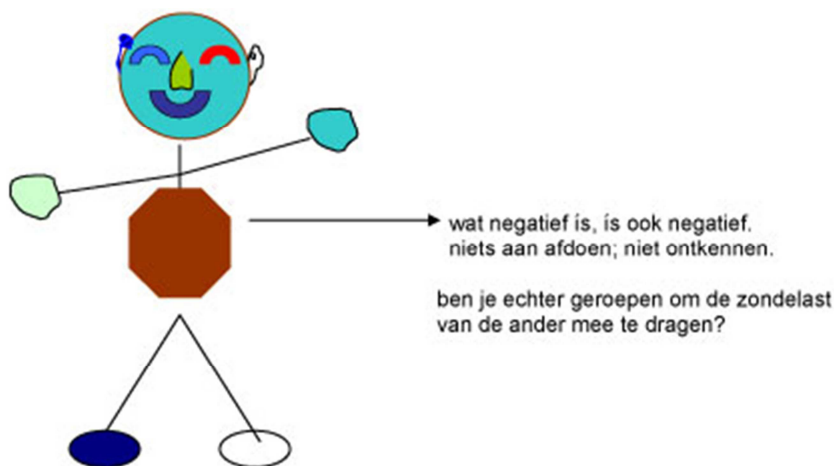
Hoe is het met ons gesteld?

Bidden we misschien om een herleving van ons persoonlijk geloof en / of in de gemeente? Dat is geweldig. Mág God die herleving dan ook in jou bewerken?

Hoe gaan we ermee om: praktische wenken

Het kan soms helpen om Gods liefde beter te laten stromen als we beseffen dat:

a. je teleurgesteld bent in **een deel van** iemands persoon. Als dat zo is, heb je de neiging om het verkeerde in de ander uit te vergroten. Als 'getalenteerd modern kunstenaar' heb ik dit afgebeeld....(waarbij veel is ingekleurd. Het gekleurde staat voor het uitvergroten van het negatieve. Bijna niets meer is er in dit poppetje nog goed).

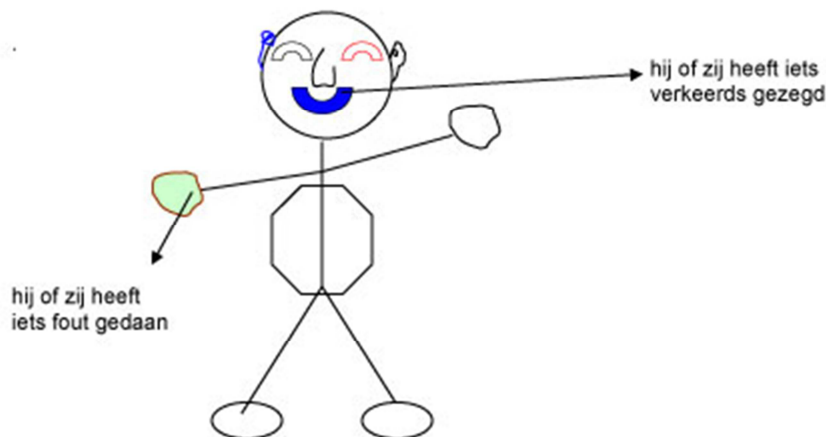
Ik bedoel:

Zijn er ook positieve dingen in die persoon of gemeenteleden? Kun je ook positieve dingen benoemen? Wil je daarover denken?

Kun je voorstellen dat dit bij een ander 'slechts' een persoonlijkheidstrek(je) is, dat verbetering behoeft? Net als dat bij jou het geval is, maar mogelijk op een ander terrein? Want ook jij stelt wel eens anderen teleur! Natúúrlijk doe je dat niet met opzet. Zou het kunnen dat de ander dat ook niet met opzet doet? Wil je de ander (mogelijk ten dele?) het voordeel van de twijfel gunnen?

Ben je zelf een aanstekelijk christen? Ben je zelf zonder zonde? Mag jij de eerste steen gooiën?

De realiteit is wellicht:

b. Zou je kunnen voorstellen dat iemand met het negatieve in zichzelf worstelt? Of

daarover belijdenis heeft gedaan? Dat God die zonde heeft?...

al lang vergeven

c. Ben je bereid om het oordeel over de teleurstelling die de ander je aandeed in Gods hand te leggen?[8] 'Tegen Hem te zeggen, *terwíjl je de teleurstelling of gekwettheid ervaart*: Heer ik leg het bij U neer en geef het aan U over.

d. Veelal zijn er onbestendige negatieve gevoelens die blijven aanhouden! Je weet niet precies wat er gaande is. Tracht e.e.a. dan op een rij te krijgen en het onder ogen te zien..

Tracht de situatie helder te maken; vraag je dan af:

- Waarin ben ik precies teleurgesteld? > waren mijn verwachtingen te hoog gespannen? ...

- Wat is er precies aan de hand? > wat is er precies gebeurd? > Werd ik daadwerkelijk onvriendelijk behandeld of dénk ik dat dit zo is?
- Wat is nu precies de reden dat ik zó teleurgesteld bent? Wat raakt mij nou zo?
  - > is het gedrag het tegenpool van mijn karakter?
  - > word ik herinnerd aan iemand anders, die dit of dat ook altijd deed?
- Was de ander van mijn verwachtingen op de hoogte? Kon hij of zij het weten? Heb ik dit ooit naar hem of haar verwoord? .. De ander kan niet jouw gedachten lezen. Bij veel teleurstellingen is de bron in onszelf gelegen, maar we zijn geneigd onze reacties op anderen te richten.
- was ik vergeten dat we in een gebroken schepping leven?

Bij teleurstellingen helpt het vaak om de dingen scherp te zien. Vage dingen en situaties zijn onhanteerbaar en roepen veel angstige en rusteloze gevoelens op. De boze houdt daar wel van.

Zou je zo grootmoedig kunnen zijn om te besluiten hem of haar liefde te bewijzen, een nieuwe kans te geven?

Er staat geschreven: 'Broeders, zelfs indien iemand op een overtreding betrapt wordt, helpt gij, die geestelijk zijt, hem terecht in een geest van zachtmoedigheid, ziende op uzelf; gij mocht ook eens in verzoeking komen. Verdraagt elkanders moeilijkheden; zo zult gij de wet van Christus vervullen'^[9].

Zou het kunnen zijn dat de Heer dat vandaag tegen jou zegt? Christus die jouw zonden niet langer toegerekend heeft en jouw persoonlijkheidstrekjes die verbetering behoeven verdraagt? Maar ook vraagt dat jij dat bij een ander doet?

Maar **hoe doe je dat?**

1. Spreek uit naar de Heer: dit en dit is gebeurd. Dat is realiteit. Die erkenning is de eerste stap. Als het niet meer helder is kun je zeggen: Here, als ik denk aan.... dan besef ik dat die en die mij heeft gekwetst. Ik ben in .... teleurgesteld.
2. Here, die en die gevoelens ervaar ik erbij (wacht daar op!). Ook al ervaar je dat als bedreigend.
3. Heer U vraagt van mij dat ik mij reinig van allerlei ongerechtigheid, van alles wat niet goed was. Anders gezegd dat ik aan U mijn zonde belijd. Ik neem daarom mijn verantwoordelijkheid in *mijn* opstelling naar anderen die mij teleurgesteld hebben. Ik belijd daarom dat ik mij in de negatieve spiraal heb laten meezuigen. Reinig mij door Uw bloed, o Heer^[10]. Ook dank ik U, nu ik dat oprecht belijd, dat U dat doet.
4. Ik wil ervoor kiezen om de ander niet langer toe te rekenen dat hij of zij mij diep teleurgesteld heeft. Ik wil net als Jezus vragen of U het oordeel op U wilt nemen, zoals Petrus het zei:

Jezus 'die, als Hij gescholden werd, niet terugschold en als Hij leed, niet dreigde, maar

het overgaf aan Hem, die rechtvaardig oordeelt' [11];

Heer, U stierf voor mij, opdat ik mij niet met de zonden van mijzelf of van anderen zou verontreinigen, maar opdat ook, ik zoals Petrus zegt ..., aan de zonden afgestorven, voor de gerechtigheid zou leven; Immers door Uw striemen ben ik genezen omdat de Here Jezus mijn en mijn brs en zrs zonde op het hout heeft gebracht [12]

Misschien zit uw, jouw teleurstelling diep. Misschien veroorzaakt dit strijd. Misschien wil je het eigenlijk niet, terwijl je weet dat dit niet goed is!

Gelijktijd wil je mogelijk ook niet dat de relatie tussen jou en de Heer verstoord blijft. Dat voelt immers niet goed. Wat kan dat een worsteling teweeg brengen. Zou Paulus dat ook begrepen hebben, toen hij schreef:

Daarom, mijn geliefden, gelijk gij te allen tijde gehoorzaam zijt geweest, blijft, niet alleen zoals in mijn tegenwoordigheid, maar nu des te meer bij mijn afwezigheid, uw behoudenis bewerken met vreze en beven, want *Gód is het, die om Zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt*'

Hii kan, wanneer wij willen, in ons, van een 3-0 achterstand een klinkende overwinning maken, door de Heilige Geest die in ons werkt, die ons Zijn liefde in ons hart uit stortte [13], toen wij tot oprechte bekering kwamen.

Beste lezer, wat ik graag zou willen is dat we met onze gekwetste gevoelens naar de Here Jezus gaan en heling ontvangen. Heling voor onszelf en heling, die zich uitstrekt naar anderen. Dat we met onze teleurstellingen naar Hem gaan en onze eigen verantwoordelijkheid voor ons geestelijk en sociaal leven oppakken. Daartoe staat onderstaand een hulpmiddel.

Ik stel u en jou voor dit omkaderde gebed eerst rustig te lezen en op u in te laten werken.

Vervolgens stel ik voor dat je een keuze maakt uit de onderstaande mogelijkheden en waarvoor je kiest een kruisje te zetten.

Ik benadruk dat het belangrijk is om als je voor het uitgekozen deel gaat bidden, er de tijd voor neemt *om je gevoelens erbij te laten komen*, door de situatie(s) in herinnering te brengen. Het kan zijn dat dit bedreigend voor je is. Dan kan het helpen om niet alles tegelijk, maar met een aspect van de teleurstelling te beginnen. Weet dat de Here met je gaat. Hij heeft gezegd: Ik zal u geenszins begeven, Ik zal u geenszins verlaten [14].

Dit toelaten van je gevoelens bij de situatie is belangrijk, omdat een mens meer is dan een lichaam dat iets doet en een wil die iets aanstuurt omdat het verstand overtuigt dat dit het beste is. God heeft ons ook gevoelens gegeven. Wanneer die gevoelens mee kunnen komen (soms is dat een proces), zal het tot een goede verwerking kunnen leiden. Bedenk dat Jezus toen Hij bitter leed aan het Kruis, eveneens met zijn gevoelens tegen God zei: 'Vader, vergeef (Gij) het hun'. Zo legde

Hij het oordeel in Gods hand, in de wetenschap dat God eenmaal rechtvaardig en eerlijk dit zal afhandelen.

Neem dus enige tijd om onderstaande te overdenken. Elke kruisje dat u oprecht plaatst bij uw keuze, is een overwinning over de duisternis. Want het is voor u / jou het teken dat je naar God toe concreet een stap hebt gezet om het onzuivere uit je leven weg te (willen) doen, opdat God in je leven geëerd zal worden.

**Gods weg: jouw oordeel .... zowel met je verstand als met je gevoel
in Gods handen leggen**

Gods belofte: God is het die het willen en werken in ons bewerkt

**Uw/jouw gebed: Heer God in de hemel, U weet dat ik teleurgesteld ben in
..... / gekwetst ben door .....**

De aanvang van dit gebed kan vervolgd worden door ....

1. Ik zie in dat mijn veroordelende houding niet juist is. Ik ben er nog niet aan toe om dat aan U over te geven. Ik wil dat eigenlijk niet. Ik ben boos. Here, maar wilt U het willen in mij bewerken opdat ik het oordeel in Uw hand zal leggen? Ik dank U voor de verhooring die U zult geven en strek mij in geloof daarnaar uit.

2. Ik zie in dat mijn veroordelende houding niet juist is. ik wil het wel in Uw hand geven, maar kan het nog niet loslaten. Wilt U bewerken dat ik het oordeel in Uw hand zal leggen? Ik dank U voor de verhooring die U zult geven.

3. Heer God, ik wil niet alleen met mijn verstand maar ook met mijn gevoel het oordeel in Uw hand leggen. Heer, mijn gevoel komt nog niet mee. Ik wil U vragen dat in mij te bewerken en ik zal daarvoor open staan. Ik dank U dat U een hoorder van gebeden bent en dat wanneer ik mij uitstrek naar Uw genade, U mij dit ook zult geven.

4. ik ervaar nu ik terugdenk, mijn gekwetstheid en mijn teleurstelling. Ik leg met mijn hele verstand, wil en gevoel nu het oordeel in Uw hand over het gedrag van ... Ook kies ik ervoor om ... te accepteren. Dit vanuit de liefde van U, die U in mijn hart heeft uitgestort. Ik dank U voor Uw genade die dit in mij bewerkt. Amen.

We mogen de daad bij het woord voegen en een kruisje zetten voor het vakje, dat op ons betrekking heeft. Hiermee zeggen we dat we het niet langer laten bij wat het was. Wanneer we uiteindelijk doorleefd het oordeel in Gods hand hebben gelegd, zeggen we tevens er niet meer op terug te zullen komen omdat ons recht tot veroordelen aan de Here overgegeven hebben.

Moge de genade van de Here Jezus met u en jou zijn en blijven.

G.H. Molenaar

- [1] Efe. 3:10
- [2] Joh. 8:7-11
- [3] Rom. 8:22
- [4] Hebr. 5:8
- [5] Mat. 28:19,20
- [6] Mat. 18:15 vv; Luc. 17:3,4
- [7] Lev. 19:17,18
- [8] zie ook mijn eerste artikel 'Is vergeven een must?'
- [9] Gal. 6:1,2
- [10] 1 Joh. 1:6-9
- [11] 1 Petr. 2:23
- [12] parafraze op 1 Petr. 2:24,25
- [13] Rom. 5:1,5
- [14] Hebr.13:5